

MINISTER SKARBU PAŃSTWA

DSK-IZ-5232-12/11 (MSP/336/11)

Warszawa, dnia 11 lutego 2011 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

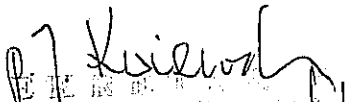
wpłynęło dn. 14.02.11.

nr. 638 podpis. Borusewicz

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

SEKRETARZ
Biuro Marszałka Senatu
Wpłynęło dn. 15.02.11.
nr. 1349 podpis. M

Nawiązując do oświadczenia złożonego przez senatora Marka Trzczińskiego podczas 68. posiedzenia Senatu RP w dniu 12 stycznia 2011 r. w sprawie niedostatecznej waloryzacji wypłacanych przez PZU Życie SA świadczeń w ramach zawartych umów ubezpieczenia rent (BPS/DSK-043-3251/11) pragnę przedstawić wyjaśnienia uzyskane w tej kwestii z Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń SA.

Umowy ubezpieczenia rent są umowami cywilnoprawnymi i wysokości świadczeń zależą przede wszystkim od warunków umowy, od daty i kwot wpłaconych składek oraz od wieku osoby przystępującej do ubezpieczenia. Zakupione renty nie gwarantowały środków utrzymania. Ubezpieczenia rentowe zostały oparte na kalkulacjach uwzględniających ówczesną siłę nabywczą pieniądza przy braku zjawisk inflacyjnych. Do lat 90-tych Powszechny Zakład Ubezpieczeń był zobligowany zarządzeniem Ministra Finansów do lokowania składek wpłaconych przez ubezpieczonych w Narodowym Banku Polskim na rachunkach z oprocentowaniem niższym niż na rachunkach osobistych (np. przy inflacji w 1990 r. w wysokości 685,8% oprocentowanie lokat wynosiło zaledwie 104% w stosunku rocznym). Sytuacja hiperinflacji w tych warunkach doprowadziła do dewaluacji wpłaconych składek ubezpieczeniowych, utrzymywanych w formie rezerw na rachunkach Narodowego Banku Polskiego. Banki natomiast zwolnione zostały z obowiązku urealniania depozytów (art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 55, poz. 321), co uniemożliwiło Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń występowanie na mocy

art. 358¹ § 3 k.c. o urealnieniu lokat. Konsekwencje powyższego skutkują do dnia dzisiejszego, głównie w ubezpieczeniach długoterminowych na życie.

PZU Życie SA nie ma możliwości urealniania świadczeń odpowiednio do siły nabywczej pieniądza w momencie zawierania umowy. Świadczenia wypłacane w ramach dobrowolnych umów ubezpieczeń podlegają jedynie waloryzacji w ramach posiadanych przez PZU Życie SA rezerw pochodzących ze składek ubezpieczeniowych, nie kwalifikują się zatem do rzeczywistego urealniania z punktu widzenia procesów inflacyjnych i kosztów utrzymania. Rachunek kalkulacyjny dotyczący kwot wpłacanych przez ubezpieczonych nie uwzględniał bowiem zwiększenia kosztów ubezpieczenia wywołanych hiperinflacją i załamaniem gospodarki.

Wobec powyższego PZU Życie SA waloryzuje świadczenia rentowe w ramach posiadanych przez Spółkę rezerw. Ministerstwo Skarbu Państwa nie otrzymało informacji mogących świadczyć o zmianie przez PZU Życie SA polityki w tym zakresie.

Należy jednak wskazać, iż zgodnie z informacjami przekazanymi przez PZU SA wielkość kosztów inflacji pokrywanych przez PZU Życie SA wynika z indywidualnego rozpatrzenia roszczenia, uwzględniającego wiek ubezpieczonego oraz względy społeczne. Pomimo zalecanego przez orzecznictwo sądowe podziału skutków inflacji po połowie na ubezpieczonego i ubezpieczyciela w niektórych przypadkach PZU Życie SA przejmuje na siebie nawet do 80% tych kosztów.

Ponadto pragnę poinformować, iż Ministerstwo Skarbu Państwa nie ma formalno-prawnych możliwości do ingerowania w przyjętą przez PZU Życie SA polityki w zakresie zasad waloryzacji świadczeń wypłacanych w ramach ubezpieczeń rentowych.

MINISTER SKARBU PAŃSTWA
z up. SEKRETARZ STANU

Jan Bury